

Jerzy Kmieciński

Raciąż, pow. Tuchola

Informator Archeologiczny : badania 3, 299-300

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PROSZOWICE - powiat

patrz badania penetracyjne

PYRZYCE - powiat

patrz badania penetracyjne

RACIĄŻ, pow. Tuchola

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Łódzkiego

Badania prowadził doc. dr Jerzy Kmiecinski.
Finansowali Katedra Archeologii Uniwersytetu
Łódzkiego i PPRN w Tucholi. Pierwszy sezon
badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne i osada
żużycka z epoki brązu.

Realizując długofalowy plan badań nad zagadnieniem pobytu
zakonu krzyżackiego na Pomorzu rozpoczęto badania na wczesnośred-
niowiecznym grodzisku w Raciążu, gdzie przypuszczalnie w XIII wie-
ku znajdowała się kasztelania.

Obiekt badań położony jest ok. 3 km na północny wschód od
dzisiejszej wsi Raciąg na półwyspie jeziora Przyaroz. Grodzisko
ma kształt nieregularnego owalu i od strony północnej otoczone
jest dwoma półkolistymi wałami.

Tegoroczne prace zostały skoncentrowane w północnej partii
półwyspu, gdzie założono trzy wykopy. Jeden wykop był przekrojem
przez najbardziej na północ wysunięty wał, pozostałe dwa wykopy
usytuowano poza obrębem grodziska.

Szczególnie interesujący był wykop przechodzący przez wał
grodziska. W profilu zaobserwowano warstwy składające się na wał

gliniano-siemny bez śladnych umocnień. Bezpośrednio pod wałem znajdowała się warstwa osadniosa, gdzie znalezione ułamki ceramiki pozwalały datować ją na V okres epoki brązu. Interesującym elementem było odkrycie śladów mostu przechodzącego przez fosę. Na drugim wykopie wystąpiła warstwa osadniosa także datowana na V okres epoki brązu. Na trzecim wykopie odsłonięto 9 grobów szkieletowych dobrze zachowanych, których chronologii nie udało się jeszcze ustalić, ponieważ nie posiadały wyposażenia.

RACIBÓRZ, las "Obora"

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badaniami kierowała dr Elżbieta Dąbrowska.

Finansował WKZ w Opolu. Trzeci sezon badań.

Cmentarzysko kurhanowe z okresu wczesnośrednio-wiecznego, ceramika z okresu neolitu, brązu.

Badania objęły pierwszą grupę kurhanów; przebadano kurhan nr 6 oraz zakończono eksplorację kurhanu nr 5.

Kurhan nr 6 położony na skraju południowo-wschodniej grupy kopców graniczy od południa z kurhanem nr 5. Odległość między nimi wynosiła 7 m, od kurhanu nr 7 oddalony był o 12,8 m.

Kurhan nr 6 o wymiarach 8,20 x 7,40 m, miał kształt owalny, nieco wydłużony ku północnemu zachodowi. Od północy i zachodu nasymp kurhanu opadał gwałtownie, zgodnie z naturalnym nachyleniem zbocza, natomiast od południa nachylenie stoku ku oddzielającemu go od kurhanu nr 5 rowowi było znacznie łagodniejsze. Partie szczytowe kurhanu nr 6 zostały zniszczone przez nowożytny rów /szerokość-